

F. t. l. om brug af visse ejendomme og boliger på landet.

Stk. 3. Bestemmelser i brugskontrakten om, at brugeren skal udføre arbejde for ejeren, er uforpligtende for brugeren. Der skal dog intet være til hinder for, at parterne uafhængigt af kontrakten afslutter særlig aftale for indtil 1 år ad gangen om, at brugeren skal udføre arbejde for ejeren mod vederlag.

Stk. 4. Det er ejerens pligt at sørge for skriftlig kontrakts oprettelse. Forsømmer han dette, og har indflytning fundet sted, antages han at have givet brugeren ejendommen i brug mindst til den 1 år efter brugerens indflytning førstkommande 1. april. Endvidere skal ejeren i så fald ikke kunne fordrø yderligere præstationer af brugeren, end denne indrømmer at have vedtaget, medmindre ejeren kan godtgøre, at mere var vedtaget.

C. Overdragelse af brugen af visse arbejderboliger på landet.

§ 8.

Stk. 1. Dette afsnits regler finder anvendelse på overdragelse af brugen af boliger på landet, herunder huse, som ikke udgør selvstændige landbrug, jfr. § 1 i lovbekendtgørelse nr. 388 af 25. september 1951 om landbrugsejendomme, forsåvidt de gives i leje eller vederlagsfri brug til arbejdere, der beskæftiges ved normalt forefaldende arbejde på landet. Ved boliger og huse på landet forstås sådanne, som er beliggende i en landkommune udenfor en stationsby eller anden bymæssig bebyggelse.

Stk. 2. Overdragelse af brugen af de i stk. 1 omhandlede boliger og huse skal ske ved skriftlig kontrakt, som foruden de øvrige aftalte betingelser skal indeholde bestemmelse om brugsforholdets varighed og den af parterne vedtagne opsigelsesfrist. Der skal altid fastsættes en opsigelsesfrist fra ejerens side af mindst 3 måneder til en 1. april eller 1. oktober. Enhver afgift, der betinges for brugen af boligen, skal bestemmes i penge. Bestemmelserne i § 7, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på de heromhandlede boliger og huse.

Stk. 3. Iøvrigt gælder reglerne i den almindelige lejelovgivning, jfr. lov nr. 251 af 14. juni 1951, for de i dette afsnit omhandlede brugsforhold.

D. Brugen af tjenestehuse.

§ 9.

Stk. 1. Dette afsnits regler finder anvendelse på brug af tjenestehuse på landet, jfr. § 8, stk. 1, sidste punktum. Ved tjenestehuse forstås huse, selvstændige lejligheder og landbrugsejendomme med tilliggende under den i § 1, stk. 1, 1. punktum, jfr. stk. 2, 1. punktum, angivne grænse, der gives til bolig og brug for ejerens fastansatte betjente, funktionærer, arbejdere og medhjælpere som en del af lønnen, uanset om denne del af lønnen beregnes som et fast årligt beløb, når brugeren er sikret arbejde, så længe tjenestetiden varer.

Stk. 2. For at en landbrugsejendoms benyttelse som tjenestehus skal være lovlig, kræves, at ejendommen er overgået til denne anvendelse før den 1. april 1918 — i de sønderjyske landsdele før nærværende lovs ikrafttræden —, eller at ejeren kan godtgøre, at den er oprettet med det formål at tjene til bolig og brug for ejerens faste arbejdskraft.

Stk. 3. Ejeren skal efter anmeldelse til vedkommende husmandsbrugskommission have ret til ved en indtrædende vakance i et tjenesteforhold for en kortere tid — dog højst i 4 år — at bortforpagte et tjenestehus, som udgør en landbrugsejendom, uden at det mister sin karakter af tjenestehus, på betingelse af at ejendommen efter udløbet af nævnte tidsrum påny tages i brug som tjenestehus. Om anmeldelsen foretager husmandsbrugskommissionen notering i den i § 5, stk. 10, i loven om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje omhandlede protokol.